wahtis wea järel ja üttel:
Se on jo wana sühelüs;
kust sa seda oled saanud?
Isa oli küläkupjas ja
käwi külas käskü anda-
mas; seel ühes peres oli
jälle wana sühesüst ja
nämad oisid sidä salaja
et toised ei teedänedgi
et neil sidä oli. —
Ja minu isa on istund
seel peres ühe sooja ase-
me pääl; seelt samast
hakkaski tämale ka
külgi. — Kupjas käsk

minu enese juure tulla
mina läksin sinne tämä
ans seelt kahe pudeliga
rohtu; ja isa sai terweks.

Kahele kerrale oli minul
enesel jälle roos; (elleteng)
siis käwin jälle wirwel
ühe wanamihe juures.
Siis se lausus jälle roosi
wasta ja molembie kerdu-
-jega läks roos tagasi; ilma et
olis maha ottand. —
Ja kui tämä neid oma
sanu sinne pääle podis